

We komen er nog eens aan! "Habemus Kleppe"...

Als je zo plots uit het politieke en sociale leven verdwijnt, kan je niet anders dan je vervelen en je kas opvreten, toch? Of hebben de 'op rust gestelden' onder jullie dat gevoel toch weer helemaal niet? Ik wel. 'De Kleppe Online' bereikt niet het lezerspubliek dat écht fan was. De gedreven lezer moest dat papiertje fysiek in handen krijgen en al dan niet stiekem bij de Latemse Middenstand uit het rek plukken. De meest geschikte plaats om te lezen was dan meestal wel - jazeker - het kleinste kamertje, in de volksmond, 'het vertrek'. Vraag me nu niet hoe ze voor het WC in ons dialect op die naam

gekomen zijn, ik moet het antwoord schuldig blijven. Maar dat is nu eenmaal de plaats waar je ongenoeërd en ongestoord, tussen het persen door, 'da Loathemsch' over de lippen kon krijgen en proberen te begrijpen.

Ik vind het niet uit maar heb het van horen zeggen door heel wat lezers. Ik kan dat geloven want als ik de column in het dialect bijna foutloos' op mijn computerscherm moet krijgen, zit ik wel niet op de pot maar moet ik het ook horen klinken als een 'Loathemsche Kleppe'!

De oplossing ligt misschien dichter dan je denkt. Zoals onze nieuwe burgermama vroeger als raadslid dikwijls naar voor bracht, is de tijd van de papieren drager achteruit aan het bollen. Het merendeel van de bevolking heeft vandaag de dag een E-reader of een tablet waarop je ook txt en pdf-bestanden kunt toveren. Ik heb het geprobeerd en het lukt aardig maar toch heb ik nog altijd een band met die tactiliteit met en van papier.

Of de 'Kleppe' ooit nog naar drukinkt zal ruiken, kan ik moeilijk voorspellen. Ik vrees van niet. Maar zeg nooit 'never ever again'.

Toeval wil dat ik onlangs in een oude Snoecks Almanak las dat de Heilige Agnes de patrones was voor de hopeloze gevallen. Wat wil datzelfde toeval? Onze burgermama draagt toch wel de voornaam van die patrones! Of dat zal helpen om mijn poging tot satire weer van de persen te laten rollen, durf ik niet hopen maar hoop doet leven, zegt men in de volksmond. Ze heeft me ooit wel toevertrouwd dat ze fan was zolang het niet te politiek of te tendentius was.

Het probleem is echter dat een politiker of mandataris nu eenmaal een publiek figuur is dat geacht is tegen een 'stootje' bestand te zijn. Garantie kan ik dus niet geven. Daarbij komt ook dat politieke partijen en/of fracties met een eigen versie van satire, ganse en halve waarheden naar het publiek komen. Daartegen is mijn 'gazetje' niet opgewassen. Soms kan ik het zo gek niet bedenken hoor! Een vogel zingt zoals hij gebekt is en waarschijnlijk zal ik nooit de toonladder van die prominente 'voorzangers' kunnen overtreffen. Gelukkig worden die politieke uitpattingen door de lezer kritisch gelezen en ontrafeld of ontkracht. Voor mij is het welkome lectuur want ze kan soms inspirerend werken. Nu, dat effect hebben krantenartikels ook. Onlangs las ik een artikel over een bestuursploeg die naar de rechtbank moest en als ik daardoor naar mijn krantenknipsels van jaren teruggreep, kreeg ik een 'déjà lu - gevoel'. Maar ik wil daar verder niet op ingaan want ik heb afscheid genomen van mijn politiek verleden en ook beloofd die ouwe koeien in de gracht te laten... Dat ze daar in vrede mogen rusten! Ik ga weer de draad opnemen en er 'nen toef' op geven door met een scherpe, venijnige pen het dorp op stelten te zetten... Tot de volgende!

Birke de Kleppe

't Hoekske van de roddels & de halve waarheden...

Om het de lezer bij de heropstart niet te moeilijk te maken, zal ik de 'dialectbijdragen' deze maal beperkt houden. Jammer want in je eigen streektaal kan je dat 'buikevoel' meer benadrukken en je als polemist eens goed laten gaan. 'k Weetet, veur 'angespoelden' es da Loathems soms nog un peezyge toalbroke moar mee den tijd zullen ze da wel ollemolle verstoan en wie weet, kunnen klappen'.

IN DE WACHTKAMER

Nu, om met de deur in huis te vallen, midden januari stapte ik om halfacht de wachtzaal van mijn huisarts binnen, hopen de eerste te zijn. Aan wachten heb ik een broertje dood. Er zaten er al vijf hoestend en proestend hun beurt af te wachten! Beleefd, als ik soms wel eens kan zijn, zei ik spontaan goedemorgen. Blijkbaar was de morgen dan weer niet zo goed want ik kreeg geen respons en ik liet mij dan maar met een zucht op de ijzeren bank ploffen. Ze kraakte maar niemand keek op. Een proper geschoren en gewassen vijftiger las onverstoord in zijn krant, de dame met het uitdrukkelijk duur parfum genoot blijkbaar van haar geur. Alleen een jonge vrouw met een snotterend zoontje was tegen wil en dank actief. De blokjes uit de speelbox werden door zoonlief gul in de kamer gegooid en die elegante mama had nogal haar werk om de kleurige blokjes weer op te bergen. Toen wij nog peuter waren hadden we van ons ma zeker en vast al een flinke 'tsoevelette' gekregen. Vandaag is dergelijke pedagogische tik echter verwerpelijk. De mama was goed van oren en poten voorzien en dus viel het uitzicht op al haar hobbelende rondingen verdorie goed mee. Een lust voor het oog. Op korte tijd zat het zaaltje vol en was de sfeer te snijden. Een praatje zat er niet in maar eenmaal de patiënten gezeten, kwam de onvermijdelijk de smart- of i-phone uit de dure handtas en kreeg de toehoorder ongewild stof om een roman te schrijven. Mensen hebben geen respect voor privacy meer. Het is ongelooflijk wat er via die draadloze kanalen afgeroddeld wordt. Onze aloude Dallas, Dynasty of de Bold and The Beautyfull verhalen waren er lulkoek bij. Man, hoe je onrechtrees in het liefdesleven of de miserie van een dorpsgenoot belandt, hou je niet voor mogelijk! Uiteraard is dit wel dankbare informatie voor iemand, als ik, die zijn dagen vult met het schrijven van columns en cursiefjes. Op amper één uur krijg je stof om een paperback naar de geest van Brusselmans bijeen te fantaseren of een sitcom te bedenken! Als je uw dorp kent, kan je uit dat geratel en gsm-geroddeld duidelijk uitmaken over wie ze het hebben. Dat kan genant zijn maar ook leerrijk. Zo verraste ik mezelf dat er af en toe ongewild een glimlach op mijn lippen kwam. Ik had weer bruikbare elementen om mijn kortverhalen te stofferen en het wachten was ik al snel vergeten. « De volgende », riep de arts. Mijn wachttijd was voorbij... Ik strompelde het kabinet binnen, kreeg mijn voorschriften en kon via een stop aan de apotheek huiswaarts. Twee uur van mijn dag was voorbij en mijn portemonnee was al 64 euro lichter! Maar wie stoort zich daar nu aan? Waar sociale media toch niet goed voor is! De cafés hebben afgedaan. Als je op de juiste kanalen afstemt verneem je ook thuis bij het degusteren van jouw koffie, wijntje of Leffe de laatste roddels op Facebook of Twitter. Wil je het echter 'sappiger' dan kan ik jullie de wachtzaal van een huisarts aanbevelen Daar zie je de passie waarmee de nieuwtjes worden overgebiefd. Meestal zijn het dames die met die mobieltjes boeiende gesprekken voeren. Het grappige is dan dat de ene beller iets opvangt van de andere en er dan ook een vervolg aan breit of haar eigen versie naar haar correspondent brengt. Jongere meisjes communiceren dan weer met een ellenlange sms en dan krijg je er een kakofonie van toetsklanken gratis bovenop. Ik ben nu helemaal niet seksistisch maar stel vast dat mannen het meestal bij het doorbladeren van auto- of sportmagazines houden. Zijn wij, mannen nu helemaal achterop geraakt als het multimedia betreft?

Zijde gulder geried veur een beetse 'boers'?

Weete gulder da in de joaren tffiftig en tsestig Loatem nog un echt boerendurp was mee ier en doar nen villa van nen rijken industrieel uit Gent? De meissens en de knechten dee'n de kommisses baa de groenselboers in Brakkel, of Boarlehoek, gonken 't vlies goan ollen baa Mon Eggermont of baa Putse. D'eiers of de kiekens kwampen van baa Ruuze of Boetens. Bakker 'Schuere', 'Fauwke', 'Melkebeeke' mee zaan hondekerre of Vandenbirghe brachten 't bruid an huis. Zeven frank en alf veur un witse van nen kilo. Rietse en Sara Brakkeveld of Frans en Clara Kwik reejen rond mee groensel en fruit. Loaters was da 'Fons Bananne'. Ui bier wierd geleverd deur Swoatten Dirix of Abiele en veur melk en zuivel oade de broers Djuus en Mielke Melkboer. Miele van Preuskes reed de hiele zomer rond mee zaan kreemkerre en veur ui sneukelgrief of toebak moeste baa Madam Louf, Zotte Pola of Leintse Keunink zijn. G'oot ier uuk drei poeldeniers waardadde ui geveugelte kost loaten slachten en kuisen of kieken en wild kost kuupen. De vuilkerre was un duugeweune boerekerre woarmee dan de broers Labier deur de gemiente reejen. Vandoage zijn da ollemolle sjieke winkels. Da 'volkse' un ziede niemier! Ge moet nui un loepe én om nog un boerenhof op de goegelkoarte van Loatem te vinden!

Overloatst kwampek ezuu un koppel wandeleers tegen da un klapke wildegge doen. 'Meniere' gaa zijt toch nen gelukkig mens dadde in ezuu un schuun durp kunt weunen. Al die schuune natuure, sjieke villats en tons die "Laaje" woar dan de vissers nui en tons un bliekske opollen! En diene gezonde lucht in die schuune bossen en dreven. We kunnen waa geluuvan dan de schilders ier in de tijd inspiroasse oldeggen en dan de die van nui doar uuk nog 't ien en 't ander voelen krieb'len onze mee uldren ezel op stap goan.

Womme wel gepeisd om wa wirk te zien van ulder "Loathemsche Scholle" moar de museets zijn ollemolle toe en in de galleries un oan ze nie anders dan van die vrie diere modeerne tabloots en beelden. Ja, wemme wulder alle tweeje nen kwaffeursaloon en ezuu emme moar de maandag om ne kier noar Loatem te kommen. Op zondag goamme mee de famielde noar Sluis, Damme of noar d'Ardennen om ne kier goe te goan eten of wa speesjalle epse, koas of ezuu op te sloan. Vroeger kwampen we oltijd noar de 'Peesjeur' moar doar moede nui uuk baatijds reeserveeren om in de veranda langst de Laaje gastronomisch te kunnen eten en da es somtijds nog moeilijker dan baa dienen fameuzen 'Guussens' in Kruishoutem of oe iet da doar nui weere.. Moar allee an eethuizen est er baa ulder nie tekurt, ee meniere!

En kaak gaa verplaatst ui uuk mee ezuu un golfkerreke glijk 't sjiek volk van Knokke. Magt da ier uuk op den trotwoar en de veloboane? In Knokke was da miezeere troef. Ze zoen ui van ui sokken gereejen én. Es da ier uuk zuu?

Baa nient gaa, antwoordegge kikke. D'er zijn d'er ier moar un stuk of zesse dien der durven mee noar buiten kommen want al die gruute vwatuuren un zien ui nie kommen en veur dadde 't weet, zitte onder de wielen van die sjieke kamiejons!

Ja ottomarsjans zijnder uuk mee uupen ee! Jadadde al die diere mirken. Zoe da un beetse verkuupen?

Baa joat gaa! Weete, oasek ikke in zevenentsestig maanen iesten otto kuuptegge baa 'Garazze Sportweerd' betoldeggek ikke achtienduuzend frank veur nen 'Cooper 1300'. Vandoage moede veur den goekuupsten 'Mini' mier dan twintigduuzend euroots op taffel lei'en. Allee, 't Komfoor zal wel beter zijn dan in maanen jongen tijd want die veeringe un was nie ezuu veur over noar huis te schrijven en buiten un stuur, peedallen, similizetels, nen stok om in de nafte te roeren en nen andfrein un was't er nie veel mier an... Moar 't reed' uuk.

Zuust man! We gomme nui iest nog ne kier noar de schuune winkels kijke en tons noar de villats in Deurle goan lonken.

Allee gasten, veel sukses en oas ge villats echt wilt zien, kuupt ulder iest een liere baa Anita of bij Eyericks ezuu kunde over d'afslutingen en de puurten kijke want zonder da goade nie veele zien of ge moet sjanse én da de puurte openstoat.

Tot in den droai messchiens want ik goa maa ne gloazen botteram goan kuupen baa Kris in 't Boldershof D'ammuzeleute ee!

Het hoekje van de gastcolumnisten

Köttbullar

*De Köttbullar van Ikea moet uit de rekken
Zo 'n schoon meubel hadden we nochtans zelden eerder gezien
Maar blijkbaar kwam het niet meer aan zijn trekken
We zullen de verklaring gaan zoeken , hier en nu misschien*

*Ze hebben er goedkoop paardenmeel in gevonden
Maar daar worden die mooi-ogende meubels toch niet mee vervaardigd ?
Ze zijn toch met duurder houtspaandermeel en lijm verbonden ?
Sparen , spaander en paarden leek ons een debat wel waardig*

*De Köttbullar wordt eigenlijk gemaakt met rundvlees , nu bleek
Of dit esthetisch is , daar twijfelen we nog altijd wel aan
Maar er is een paard in de molen gevallen , plots verleden week
En in de Ikea was de Köttbullar op paardenpoten gaan staan*

*De Köttbullar begon nu daar zowaar plots te hinniken
Wat mij betreft toegevoegde waarde voor wie een ranch bouwen wilt
Mensen en huisdieren konden er zeker om grinniken
Maar Chantal De Pauw schreef een boete om een meubel zo wild*

*De Köttbullar moest van Chantal en Leon terug in de Iglo
De poten vrozen eraf en een paar ballen of twee
Ze herstelden het meubel met dure rundvleesballen
Al vermoed men dat die van stieren kwamen , ik ben niet meer mee. .*

Marc Nelen, 26/02/2013.

Dat was nu eens een aanbieding kant en klaar en dan kom je dat tegen! Toch waren ze verdomd lekker!!!